

SKANDINAVISKE

CANADIENSAREN

KRISTLIG OCH POLITISK VECKOTIDNING.

LÖP. NO. 68. - ÅRG. 6.

WINNIPEG, MAN. 2 DECEMBER 1892.

No. 7. - LÖSN. 5 CTS.

SKE DIN VILJA!

(Mel. 150 Ahnf.)

Min frälsare,
Du själf hafver bedit: 'Din vilja ske!'
Du bad så, fast blodsvetten rinner,
Der ensam du satt
I djupaste natt;
Du bad så, fast såld du dig finner.

O, Jesu kär!
Den bönen jag aldrig på jorden väl
lär,
Fast ofta jag derom dig beder.
När allt mot mig ler,
Då bönen jag ber,
När tydligt jag ser, du mig leder.

Men icke så,
När allting för mig uppå tok sy-
nes gå.
När nöden är stor på hvar sida,
Hur svårt då att be:
'Din vilja ske!'
Det synes mig långt att förbida.

O, fader kär!
Jag önskar att bedja den bönen -
mig lär!
Må stada din heliga vilja
I allo bli min
Och min blifva din,
Att ingenting mer oss må skilja!

KASTSKOFVELN.

"Han har sin kastskofvel i sin hand och han skall göra sin loge ren och samla sitt hvetet i ladnan, men agnarne skall han upprätta i ostäcklig eld." Math. 3: 12.

Från Jordandens hördes denna allvarliga röst för första gången. Dess öko kastades från klippan till klippan de skaror till mötes, som gingo ut att se och höra den store öken predikanten. Det var Gud som talade genom honom, för att göra sitt folk uppmärksamt på hvad som skulle komma. Under en period af öfver 300 år hade han icke låtit höra af sig, hans folk gick sina egna vägar och upprättade sin egen rättfärdighet, spiran hade tagits från Juda och nöd, andelig och bekämlig, tryckte sin stämpel på hvar och en. Då var det tid för Herren att handla; löftet om Qvinnosåden måste uppfyllas. Det är på honom Johannes pekar i ofvan stående vers, der han söker gifva sina åhörare nya begrepp både om Messias och om sig själf. Han själf var intet annat än den de sågo, för ringa och ovärdig att betjena den midt i bland dem stående ökande. Och i den bekännelsen låg intet hyckleri, utan en inre öfvertygelse om den väsentliga skillnaden mellan Johannes som människa och Messias som Gud och skillnad som hvarken i tid eller evighet skall kunna utjemnas. I ordet HAN lägger han därför ned hela styrkan af sin röst. "Han har sin kastskofvel i sin hand", ropar han till folket, hantydande icke allenast på frälsarens stora magt, utan äfven och i synnerhet på de nära forestående straffdonarne öfver egendomsfolket. Ingen trädgårdsmästare och ingen åkerman skulle kunna bättre skött sin egendom eller haft större skäl att vänta

riklig skörd, än hvad Gud hade. Han hade omplanterat, inhägnat, grävt och gödt sin plantering; men fastän han väntade, att den skulle bära vindruvor, så bar den vild-drufvor. Endast få äkta hvetear syntes här och der på den en gång för så sköna åkern; ogräs växte i dess ställe. Men snart skulle rensningen ske. Midt i bland dem stod Messias med kastskofveln i sin hand färdig att rensa sin loge. Det är sant, att han dröjde ännu en tid, gräfle och gödde själf för att skaffa frukt, men när allt var förgäves, så ropade inom några korta år en förfärlig vredesstorm logen ren. Hvetet utgjorde början till den kristna församlingen, men de arma agnarne ströddes ut i hela världen, ständigt brända af inre qual och yttre lidande. Och så irra de än. Skulle du se någon, så tag lärdom. "Den der står, han se till, att han icke faller."

Kanbända du tycker, att en sådan förmaning är onödig. Du tillhör en kristen församling, eger icke så liten kristendomskunskap och vid jämförelse är betydligt bättre än många andra - icke sant? Jo, vi medgifva det; men kasta ändå icke bort Johannes Döparens yarning; Guds församling på jorden är ännu icke fullkomlig. Der finnes nog ännu mycket, som måste rensas bort och som icke tål eldprovet. Dit in ha kommit många skrymtare, och många andra en gång för så lyckliga själar ha öfvergifvit den första kärleken, mistat sin kraft men behållit sitt sken, och stå därför ännu kvar bland de lefvande. Tänk om Du skulle vara en sådan! Det kommer en dag, och vi tro att den dagen är nära, då Herren åter skall rensa sin loge. Huru skall det då gå dig? Om du icke nu kan stå emot frestelsen till ondt utan följer med vinden, huru skall du kunna motstå sista stormen? Herren Jesus skall göra sin loge ren och samla hvetet i sin ladna, men upprätta agnarne i ostäcklig eld. Det är förskräckligt att vara en agn. Är du en sådan? Du vet det icke, säger du. Men huru förhåller du dig i FRESTELSE, mot ONDSKAN, eller mot på Herren Jesus troende? Pröfva dig ärligt innan det blifver försent, och du skall själf göra den största vinsten; ännu kan det ändras.

Herrens hvetekorn ha deremot stor orsak att vara glada. De ha en härlig utsigt i synnerhet för den kommande evigheten. Här blifva de ofta förbisidda, föraktade och skuffade, så att utur djupet i själen ofta tränger sig den klagande frågan: O Gud, är jag då verkligen ett ditt hvetekorn, jag som kastas en bit och än dit, gör fall här och stotar der? "Uträsaka du mig och få veta mitt hjerta" o. s. v. och får ofta nöja sig med svaret: "Hvad jag gör, vet du icke nu, frandeles skall du få veta det." Och dervid får det blifva. Frandeles skall det nog visa sig, att en sådan skakning behöfdes för att blifva fri från allt ondt. Ty ren måste man vara, om man skall kunna komma in i den himmelska ladnan. Knota därför

icke du Guds barn under agan "när du bepröfvad är skall du undgå lifvets krona." Du vet väl, att de bästa kornen få vid en kastning de största stötarna, på samma gång som deock ärolängtskilda från agnarne. Vid uprensningen är det icke heller så svårt att skilja sådana från agnarne. Svårare blir det att skilja de lättaste kornen ifrån. Ser du, här behöfs, att du är viktig, att du är bestämd. Men skulle du vara en svag kristen, så fall ändå icke modet ty försävidt du har något lif i Guds sons tro, så skall han icke bortkasta dig med agnarne. Och LIFVET är den väsentliga skillnaden på hvetet och agn. Kom ock i häg, hven det är som har kastskofveln eller sållet i sin hand! Finge djefvulen sålla, så skulle han vända uppoehned på alltsammans. Han skulle nog tycka, att det icke vore så stor skillnad på innehållet. En gång begärde han sålla lärjungarne, men Jesu trädde emellan med sin förbön. Må vi derfor blifva stilla, vektande, att "den, som älska Gud, samverka alla ting till godo". Vår rensning ligger i Jesu hand och han skall icke släppa oss, förr än han får oss in i den himmelska ladnan.

EN ROS I VILDMARKEN.

Det är om en liten flicka, jag nu vill berätta eder, ärade läsare. Hennes namn var Boel. Hon var, hvad öfverskriften antyder, en ros, som förnågra år sedan af Vingårds-mannen flyttades från vildmarken in i paradiset.

Eluru endast tretton år gammal, lemnade lilla Boel gerna en värld, som icke hade mycket att bjuda henne utom hän och förakt. Till och med i föräldrahemmet blef hon ofta förbisidd och skuffad. Man ansåg henne i allmänhet vara utrustad med klient förstånd, och derfor trodde man sig väl kunna göra hur som helst mot henne. Men Boel, som nog förstod, att hon var försmådd, tog och drog sig blygt tillbaka. Händer fick Herren Jesus komma åt att själf sköta henne och göra henne till en skön juvel i sin krona. Jesus var HENNES Jesus och hade derfor hela hennes förtröende.

Snart sattes hon i skola. Men som hon hade svagt minne, gjorde hon små framsteg, och själf ledsnade hon, emedan ingen af de andra kamraterna ville under fristunderna leka med henne. Hon bad derfor sin mor om tillåtelse att gå i en annan skola, der hon trodde det blefve bättre för henne.

Här fann hon en kär lekspartner i en fattig flicka, som sedan ofta jemte en annan faderlös utgjorde hennes sällskap. Ofta bad hon sin mor om att få gå dit, der de bodde, med mat eller atlagda klädesplagg. För de fattiga hade hon nämligen ett mycket ömt sinne. Fick hon höra någon fattig vara sjuk, bad hon sin mor om mat och skyndade dit för att se om den.

Så förlöt en tid, och snart var vår ros passande för flyttning. En söndag - det var vinter - kom Boel

hem från kyrkan förkyld, och sade till sin moder: "Mor, jag tror, jag går inte mer i kyrkan." "Hvår för säger du så?" - förebådade henne moderen; "så skall du ju inte säga." "Jag mente, så länge det är så kallt," svarade hon. Hon kom icke heller mer i kyrkan. Snart lades hon på sjukbädden, ifrån hvilken hon aldrig mera uppsteg. Under väntan på hemflyttning, bad hon dem ofta läsa för sig och i synnerhet sin moder att tänka på de fattiga.

Det led mot våren, och man såg tylligt, att Boel icke lade många dagar kvar. Strax före dödsstunden bad hon sin moder knäppa ihop sina händer om hennes och bejda "Fader vår." Kommen ett stycke i bönen afbröt henne flickan och sade: "Stanna der, mor; släpp nu mina händer; nu skall jag skynda mig, ty nu öppna de dörrer för mig. Farväl med er, mor! Mycken tack skall ni ha! Glömmen inte de fattiga! Men hvar är far?" Och sedan hon bjudit farväl till tjänstepigan och de tillstålesvärande syskonen, och tackat dem så mycket, frågade hon åter: "Men hvar är min far?" Som hon ännu dröjde att komma in, reste hon sig hastig upp i sängen och ropade med ovanligt stark röst: "Hans! just som han öppnade dörrer. Derpå sade hon: 'Farväl med er, far, tack skall ni ha!' - 'Ack, mitt barn,' ropade den gråtande fadren, 'tänk på Gud!' - 'Ack, far,' sade lilla Boel, 'det hade varit försent nu. Sörjen inte för mig, ty här håller jag min frälsare," sade hon, visande sina utsträckta, sammanknäppta händer. Ännu blott en suck och själen var fri. En liten grafkulle gömmer hennes stoft, tydligt, till dess äfven denna förklarad, af hennes Jesus hemflyttas.

Ibland en ogudaktig ömgifning hade det behagat Herren låta den ros uppväxa och en kort tid sprida sin doft. Men världen var henne icke värdig, derfor tog Herren Jesus så fort hem sin lilla, sköna ros, att blifva ännu skönare i härligheten.

Och nu, barn, lemnar jag åt eder själfva att anställa jämförelse mellan eder och lilla Boel. I hafven det kanske bättre både i sköta och hem, äfven om I icke skullen ha rikare föräldrar än hon; men kära små barn, i hvad förhållande står I till Jesus? Är han ER Jesus, så att I hellre villen mista allt än honom? Då ären I lyckliga, och fån ock en gång hos honom se vår Boel. Men skulle det icke så vara, så söken Herren, medan I KUNNET finna honom; åkallen honom, medan han är när!"

CANADA NYHETER.

OTTAWA. Det förspröjes från säkert håll, att Lord Aberdeen kommer att blifva Canadas General Guvernör efter Lord Stanley, då han afgår nästa år.

Ryktena om den nya Ministerens utseende komma och gå. Chap-

leau antages blifva utnämnd till Guvernör i Quebec och nuvarande Guvernören Angers intaga hans plats. Rikslagsmannen Ives har ingått i Ministeren. Det talas om att John Carling, Åkerbruks-Ministern, skall också afgå.

FORT QU'APPELLE, ASSA. Befolkningen härstädes har med 126 röster för och med endast 7 emot förklarad sig vilja anslå en summa af \$20,000, som bidrag till byggande af Wood Mountain och Qu'Appelle Jernvägen från Canada Pacific till Fort Qu'Appelle. Sagda jernväg skall vara färdigbyggd innan den 31 oktober 1893.

MONCTON, N. B. Till General Guvernören har petition insändts, bedjande om nåd för Robert Olson, eller "Buck", som han ock kallas, som dömts till döden. Olson mördade en Konstapel Steadman samt är dömd att hängas den 10de december, såvida ej Guvernören af nåd ändrar straffet till lifstids fängelse.

TORONTO. Mrs. P. Alma, hustru till en tjänsteman i Regeringens Land Departement och af fin familj och god uppfostran, har blifvit arresterad för stöld af flere saker från ett fruntimmer, som hon bott hos förliden sommar.

En mansperson, som antages vara John O'Hara från Collingwood, blåste ut gasen i sitt rum på ett hotell och fans död i sängen på följande dag.

Den 26te november begrofs Wm. O'Connor, Amerikas skickligaste roddare. Dödsorsaken ansågs vara onatligt bruk af starka drycker.

WINNIPEG. Som borgmästare kandidat i Winnipeg nämnes nu f. d. Stadsfullmäktige Taylor. Nuvarande borgmästaren har bestämt underlåta sig återval.

Den nye Inrikes Ministern, Riksdagsmannen för Brandon, T. M. Daly, fick ett stortadt emottagande af sina politiska vänner i Winnipeg den 24de november. Reception hölls å Victoria Hall, som till trängsel var fylld med herrar och damer. Ministern höll ett längre tal samt äfven Winnipegs Riksdagsman, H. J. Macdonald och andra.

Herr H. A. Massey, Toronto, delagera i den stora firman för tillverkning af åkerbruks redskap, har skänkt \$20,000 till en Methodist högskola (college) i Winnipeg. Fort har insamlats till samma ändamål omkring \$66,000.

Den 6te december blir nomination till borgmästare och stadsfullmäktige i Winnipeg samt på många andra platser i stad och på land i Manitoba. Den 20de december skola Winnipegs invånare afgöra, huruvida de vilja vidkännas följande nya utgifter: för ett vattenledningsverk \$400,000, bro öfver Assiniboine floden \$54,000 och \$15,000 för en bro öfver Canada Pacific Jernvägen vid dess verkstäder.